

[Finansministeren.]

med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle faa Linier op. Der staar saaledes — det er altsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der taler —:

„Vi foreslaar, at der gives en 5-aarig Afviklingsperiode, men desuden kan ophæves alle indirekte Skatter bortset fra de saakaldte Giftskatter og bortset fra Vejafgiften paa Benzin.“

Se, Vejafgiften paa Benzin er inde i Motorafgiftsloven, og Vægtafgiften paa Motorkøretøjer regner det ærede Medlem dog for en indirekte Afgift, men den skal altsaa ikke ophæves. Jeg ønsker kun her at faa at vide, i hvor stor Udstrækning det ærede Retsforbund ønsker at beholde de indirekte Afgifter. Nu forstaar jeg altsaa, at Vægtafgiften af Motorkøretøjer og Omsætningsafgiften af Motorkøretøjer, der tilsammen andrager godt 25 Mill. Kr., skal opretholdes. Jeg skal ikke gøre nogen Indsigelse derimod, men det kan ikke nytte, at man til daglig fortæller, at man ophæver alle de nederdrægtige indirekte Afgifter, naar man saa alligevel vil beholde dem.

Saa sagde den ærede Forslagsstiller, at dette med de 600 Kr. pr. Familie var nu rigtigt, for det havde han regnet ud, og saa var der ingen Tvivl om det, men naar jeg ikke kunde følge ham der, saa var det nok Toldafgiften, det drejede sig om. Ja, det ærede Medlem har opgjort den Skattelettelse, der vilde komme for Stat og Kommune, hvis Retsforbundets Forslag gennemføres, til 300 Mill. Kr., og saa har han taget med Toldbeskyttelse beregnet til 200 Mill. Kr. Men hvorledes kommer det ærede Medlem til, at denne Toldbeskyttelse andrager 200 Mill. Kr.? Jeg antager, det ærede Medlem har taget dette Tal fra Professor Warmings Bog i 1924, hvor han taler om 200 Mill. Kr. i Toldbeskyttelse, for senere er der, saa vidt mig bekendt, ikke fremkommet Udtalelser i den Retning. Men her glemmer den ærede Forslagsstiller, at Professor Warming fradrager den Toldafgift, altsaa de 100 Mill. Kr., hvorom det ærede Medlem engang har sagt: Dem afskaffer vi.

Alligevel regner han med en Toldbeskyttelse paa 200 Mill. Kr. Hvorledes det ærede Medlem kommer til det, ved jeg ikke, og jeg ved heller ikke, hvem der kan regne ud i Øjeblikket, hvor meget Toldbeskyttelsen udnyttes, og hvor meget den betyder for Forbrugerne. Det ærede Medlem kan heller ikke gøre det. Men selv om vi nu vil følge ham, det er dog kun de 100 Mill. Kr., altsaa i alt 400 Mill. Kr., saa kan det dog kun blive 100 Kr. pr. Indbygger; det

kan ikke blive 600 Kr. pr. Familie i Almindelighed taget under eet. Nej, det Tal, det ærede Medlem nævner, er overdrevet og har ingen Steder hjemme.

Det ærede Medlem siger, at Arbejdslønningerne regulerer sig selv, naar Priserne gaar ned, Pristallet betyder, at Lønnen falder. Hvor kan det ærede Medlem sige det? Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne, der har sluttet Overenskomst, har ikke noget Pristal med i Beregningerne, der er ikke Tale om Pristal mere. Selv om Priserne i Øjeblikket faldt med de 20 pCt., vilde det ikke i mindste Maade influere paa Arbejderlønningerne; for Statstjenestemændene kan det komme til at indvirke paa Reguleringstillægget. Men det ærede Medlem har taget de 20 pCt. af samtlige Lønninger, de 225 Mill. Kr., og sagt: Værsgo', dér har vi de 50 Mill. Kr.! Men det passer jo aldeles ikke.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Den højtærede Finansminister vilde ikke mene, at det var muligt ved et Lovforslag som dette af afskaffe al Arbejdsløshed. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]): Nej, Arbejdsløshed!). Ja, men det er ganske givet, at naar man forøger Købeevnen for den arbejdende Befolkning, selv om det kun er med de 400 Millioner, som den højtærede Finansminister mente, det vilde ske med, vil det betyde en Mindskelse af Arbejdsløsheden.

Den højtærede Finansminister mente ikke, man kunde tale om Forskel paa Skat og Skyld, Det, der rejses i Regeringens Programerklæring om at inddrage de samfundsskabte Værdier til Fællesskabet, betragter jeg ikke som et Krav om en Skat, men om en Skyld, og jeg er kun glad over, at Regeringen i selve sit Program er gaaet ind for den Form, som jeg maa betegne som Grundskyld.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Eje af Jorden, selv om der er Grundskyld, henleder jeg den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at vi i praktisk dansk Politik har gennemført en saadan Ordning, at man har Skøde og har Ejendomsret til Jorden, til Trods for at der er Afgift paa den, nemlig efter Jordloven af 4. Oktober 1919. Det er det samme Princip, som vi ønsker skal gøres almindeligt her i Landet.

Over for Spørgsmaalet, om Bygningsafgiften kunde forhøjes, hvis ikke det Beløb, man faar ind, slog til, gør jeg opmærksom paa, at Bygningsafgiften paalignes i Forhold til den Bygningsværdi, der er ved Forslagets Gennemførelse, saaledes at der